

"ולא אבה ה' אלקיך לשמוע אל בלעם" – זו דרגתו של הרב הקדוש רבי זושא מאניפולי, שלא ראה שום רע ביהודי.

"ויהפוך ה' אלקיך לך את הקללה לברכה" – זו דרגתו של הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב, שראה בכל דבר את הטוב שבו.

"כי אהבך ה' אלקיך" – זו דרגתו של הבעל שם טוב, שאהב כל יהודי מצד הנשמה האלוקית שבו.

השבוע ביום שלישי כ"ה תשרי חל יומא דהילולא של סניגורן של ישראל הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב בן שרה סאשא זי"ע. אשר נזכר בכוחו הגדול להפוך קללה לברכה, בטוחני, כי יעמוד לפני כסא הכבוד לעורר רחמי שמים על כלל ישראל ולהפוך לנו את הקללה הנוראה אשר קרתה בשבת שעברה לברכה גדולה, ויתקיים בנו "שמחנו כימות עיניתנו", בקרוב ממש אמן.

י"ב ימים אחר שמיני עצרת:

א. כתב הגרי"ח פאלאג'י בספרו מועד לכל חי (סי' כ"ה סעי' מ"ח), וז"ל: ומנהג חסידים הראשונים להתקדש עצמם כיום הכיפורים, ובקדושה מחשבה דיבור ומעשה, מיום שמחת תורה עד י"ב יום אחר חג, לעומת י"ב חודשי השנה. ונאספים אל בתיהם בקרב אלה י"ב הימים, ומחזירים על לימודם כל אחד לפי שיעורו. והיא סגולה נפלאה להיות לעושה אלה עזר משדי, תמיד כל הימים מראשית השנה ועד אחרי השנה. וכל אשר יעשה יצליח, הן בתורה הן בחסידות הן בכל משא ומתן, וכן נהגתי וכן נהגו כל המחברים. ע"כ.

שבת בראשית:

א. אמר האמרי חיים זי"ע: כידוע שבת קודש היא זמן זיכוך החומר ושבת בראשית היא יסוד לכל שבתות השנה, על משקל זה כתב דבריו המופלאים בספרו אמרי חיים, שאם האדם שובת אצל רבו בשבת בראשית יקרוב לודאי שיהפוך החומר לצורה".

ב. כתב הרה"ק רבי אברהם יעקב מסאדיגורא זי"ע בספרו כנסת ישראל (דף כ"א ד"ה פתח): אבי זלה"ה הכ"מ (הרה"ק מרוזין זי"ע) אמר: מפני מה אמרה נקרא שבת זה "שבת בראשית", הלא שבת תשובה היא שבת הראשונה לשבתות השנה? רק כי בשבת הזו נכללין כל שבתות השנה. עכד"ק.

ג. בספר שיח שרפי קודש (ח"ג) מובא בשם החידושי הרי"ם: איתא בזוה"ק, כי מילת "ראשית" מראה על ע' תרעין לאורייתא, הרי זה אומר, שממילת בראשית נמשך הפנים לכל התורה. כמובן בשבת בראשית נפתח פנים לכל התורה, ולבניי הדבקים בתורה נמשך הפנים לכל אחד מישראל, משבת בראשית למשך כל ימות השנה.

לילות החורף:

א. מובא בשם שר בית הזוהר העטרת צבי מזידיטשוב זי"ע, שכשהשי"ת עוזר לאיש ישראל להתנהג כדבעי, יכול הוא להרגיש בלילות החורף קדושת חול המועד.

ב. הרה"ק המנחת אלעזר זי"ע אמר בשם הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב זי"ע שהוא "מרגיש ורואה הצירופים של חודשי החורף מאירים יותר מאשר של חודשי הקיץ".

חודש מר חשוון:

א. כתב החיד"א בספרו מורה באצבע (אות רח"צ): אחר החג וחודש חשוון, יתאמץ ביראת שמים ותלמוד תורה לשמה, כי הוא תחילת השנה והוא סימנא טבא לכל השנה. ועתה, כי קרוב הוא לעשיית, צריך להודות ולהראות כי כל מה שעשה לא היה לפני ח"ו. ואם עתה יתחיל לפרוק עול ויתרשל מעבודת ה' לא לרצון יהיה, לכן אדרבה יעשה סימן טוב לכל השנה, ירוץ כגיבור בעסק התורה והמצוה, כי יד ה' הטובה עליו.

ב. כתב בספח"ק מאור ושמש (פרשת שמיני): ומי שהוא חכם ומבין מדעתו יוכל לידע שגם הצירוף של ראש חדש מרחשוון יורה על הדעת. על כן נהגו אנשי קדמוני זמנינו, ללמוד בראש חדש אייר ובראש חדש מרחשוון הלכה תוס', מפני שביום טוב נתגלו קדושות עליונות על הכנסת ישראל שהן בינה ודעת, וצירוף של ראש חדש אייר וראש חדש מרחשוון מורים על הדעת, ונתכשרו חדשים אלו להשיג דעת התורה יותר מבשאר חדשים. והיה זאת להם לאות אם נתווסף להם דעת יותר ומחדשין חידושין דאורייתא יותר מבשאר חדשים, אז ידעו שהשיגו בהחג הקדושות העליונות.

ג. כתב רבי משה אליקים בריעה מקוזניץ זי"ע בספרו דעת משה: והנה ידוע מה דאיתא בספרים הקדושים, שהחודש הזה מרחשוון הוא כנגד אוזן ימין, והשי"ת יאזין ויקשיב לשוועת עמו ישראל, ויפנה אליהם בגודל רחמיו וחסדיו, שעל זה מרמז ימין שהוא רחמים גמורים.

הצדיק הנסתר רבי חיים סינוואני ע"ה, המכונה "הצדיק מיהוד", שהיה ראש הל"ו צדיקים נסתרים. פעם ישבו לידו אנשים והחלו לדבר על מעלתו של הרה"ק ר' לוי יצחק זצ"ל מברדיטשוב זי"ע, שאם מזכירים את שמו ושם אמו גורמים בזה לימוד זכות על כלל ישראל.

הגיב על כך מורי חיים סינוואני ע"ה: אפילו כשמזכירים את שם העיר 'ברדיטשוב' – גם זה לבד די לעורר זכות על ישראל.

והביא ראייה לכך מהמשנה במסכת תמיד (ג, ב. ראה גם יומא פרק ג', משנה א') ממה שהיה אומר "האיר פני כל המזרח. עד שבחברון? ואותן העומדים למטה שואלים, אם האיר פני כל המזרח עד שהוא בחברון, והוא אומר הן". והסיבה לכך אומר הירושלמי, כדי להזכיר זכות אבות הקבורים בחברון.

והעיד ואמר: כי בשמים יש היכל זכות הנקרא "רבי לוי יצחק מברדיטשוב".

דומה שמאז משה רבינו עליו השלום, לא ירדה לעולם נשמה כה גבוהה כה טהורה, נשגבה ומזוככת אשר כל ענינה ויעודה בעולם הוא לסגור על עם ישראל, כל היום והלילה ללמד זכות על הכלל ועל הפרט. בחגים ובשבתות, בראש השנה לפני תקיעת שופר, ביום כיפור לפני "כל נדרי" ולפני "נעילה". רק זכויות! זכויות! עשרות ומאות סיפורים מתהלכים על דמות מיוחדת זו.

רגיל היה ר' לוי יצחק ל"שוחח" עם הקדוש ברוך הוא כמי שמשוחח עם חבירו. הוא טוען למען בני ישראל ומוכיח את צדקתם לפניו במלים פשוטות, בהוכחות ברורות, כמו סניגור לפני השופט.

עד היום מזכירים ואומרים: "אילו רבי לוי יצחק היה חי בדורנו היה אומר".

אמר בעל התניא זת"ב: "מלאך מיכאל יש לו להתבייש בלימוד הזכות שלו על עם ישראל בפני מחותני הרבי מברדיטשוב. שלימוד הזכות על ישראל של מחותני, הרבי מברדיטשוב, גבוה הוא מלימוד הזכות של מלאך מיכאל.

והוסיף: כי מלימוד הזכות של המחותן, הרבי מברדיטשוב, בנה השם יתברך למעלה "היכל הזכות". כל יהודי המלמד זכות על נשמה יהודית הנמצאת באיזה גוף שלא תהיה ואומר פרק תהילים כיאות – נכנס הוא ל"היכל הזכות", ונושעים השניים גם יחד, כל אחד במה שצריך לו".

אחד מגדולי המשפיעים בחסידות חב"ד היה הרב מנדל פוטרפאס זצ"ל נפטר בתמוז תשנ"ה והוא קבור בלונדון. הוא היה אומר: שלושה צדיקי עולם היו מצוינים במיוחד באהבת ישראל שלהם, אך ביניהם עצמם יש הבדל עצום:

הראשון: הרה"ק ר' זושא מאניפולי, שלא היה מסוגל לראות דבר רע על יהודי כאשר יהודי התנהג שלא כראוי, ר' זושא פשוט לא ראה זאת, ולכן אהב כל יהודי בשלימות.

השני: הרה"ק ר' לוי יצחק מברדיטשוב, גם כאשר היה רואה דבר בלתי רצוי על יהודי, היה תמיד מלמד זכות ומליץ טוב על אותו יהודי – וכפי שידוע הסיפור, אודות יהודי, שהתפלל תוך כדי משיחת גלגלי עגלתו בשמן ור' לוי יצחק נשא עינו למרום ואמר: "איזה יהודים נפלאים יש לך, ריבונו של עולם, אפילו בשעה שהם מושחים את גלגלי עגלתם בשמן, גם אז הם אוהבים אותך ומתפללים אליך... וכך היתה אהבתו לאותו יהודי מלאה ושלימה.

ואילו הבעל שם טוב הקדוש, ראה בכל יהודי את כל החסרונות והוא נתן לו מוסר על כך, ועבודתו הקדושה, לא היתה דווקא בלימוד זכות אלא, שהבעל שם טוב אהב כל יהודי עם כל החסרונות שלו כפי שהם, גם בלי לימוד זכות.

זהו "ואהבת לרעך כמוך". כמו את עצמך, ב"אהבה עצמית". כשם שאדם אוהב את עצמו כמות שהוא, למרות חסרונותיו, כך צריך יהודי לאהוב את רעהו "כמוך", עם כל החסרונות.